

Фото автора

Іван Семенович Нечуй-Левицький

Про автора

Іван Нечуй-Левицький
(1838-1918)

Іван Семенович Нечуй-Левицький – письменник, перекладач (літературний псевдонім — Нечуй) народився 25 листопада 1838 року в Стеблеві Київської губернії, у сім'ї сільського священика. Батько його був освіченою людиною, мав велику домашню книгозбірню і на власні кошти влаштував школу для селян, в якій його син і навчився читати й писати. Батько письменника, Семен Степанович, дуже любив читати, вмів писати українською і завжди цікаво розповідав про історію рідного краю. На сьомому році життя хлопця віддали в науку до дядька, який вчителював у духовному училищі при Богуславському монастирі. Там він опанував латинську, грецьку та церковнослов'янську мови. Незважаючи на сувору дисципліну і покарання, Левицький успішно закінчив училище. В чотирнадцятилітньому віці вступив до Київської духовної семінарії, де навчався з 1853 по 1859 рік. 1861 року Іван Семенович вступив до Київської духовної академії. 1865 року І.Левицький закінчив академію із званням магістра, але відмовився від духовної кар'єри й викладав російську мову, літературу, історію та географію в Полтавській духовній семінарії, в гімназіях Калуша та Седлеця.

Одночасно з педагогічною діяльністю І.Левицький починав писати. До літературної роботи І. Левицький ставився відповідально. Він спеціально вивчав етнографію, архітектуру, культуру певної місцевості, особливості

мови людей, що її населяли. А ще не забував про історію. Багато читав, слухав розповіді старих людей про запорозьких козаків. У нього є ряд творів про їх життя: історичний романи «Князь Єремія Вишневецький» та «Гетьман Іван Виговський», популярні брошури для народу: «Перші київські князі», «Український гетьман Богдан Хмельницький і козаччина», «Татари та литва на Україні» та інші. Автор мріяв їх видати під загальною назвою — «Історія України». Він багато писав про реальне життя, але є у його літературній спадщині фантастичні твори, зокрема казка «Запорожці».

1885 року І. Нечуй-Левицький пішов у відставку й перебирався до Києва, де присвятив себе виключно літературній праці. До кінця життя І. Левицький жив майже у злиднях, у маленькій квартирі, лише влітку виїздив до родичів у село або в Білу Церкву. Останні дні провів на Дегтярівці, у так званому «шпиталі для одиноких людей», де й помер без догляду 1918 року. Поховано його на Байковому кладовищі. Іван Нечуй-Левицький увійшов в історію української літератури як видатний майстер художньої прози.

□ Питання для дискусії з дітьми

- Яка подія з життя Іван Семенович Нечуй-Левицький вас найбільше вразила?
- Якби ви могли запитати щось у Іван Семенович Нечуй-Левицький, про що б ви запитали?
- Чому творчість цього автора залишається актуальною сьогодні?
- Яка книга цього автора найбільше зацікавила вас і чому?

КЛЮЧ: Краща Література Юним Читачам від Центру дослідження книги та читання

Національна бібліотека України для дітей: ресурсний центр для бібліотекарів та всіх, хто працює з дитячою літературою.

Дані на порталі оновлюються — перевіряйте нові факти онлайн.

Скануйте для переходу